

ARBEIDETS VELSIGNELSE

Eldste David E. Sorensen

i De syttis presidentskap

Kirkens skoleverks temakveld for unge voksne • 6. mars 2005 • Brigham Young University

Jeg vil gjerne uttrykke min takknemlighet til alle prestedømslederne og deres hustruer som er her sammen med oss i kveld. Jeg er spesielt takknemlig for at eldste og søster Cecil O. Samuelson er her. Det var et stort privilegium å få arbeide sammen med eldste Samuelson i tempelavdelingen i mange år. Jeg kan forsikre studentene ved Brigham Young University, så vel som lærerstaben, at de er velsignet ved å bli ledet av president og søster Samuelson.

Mens jeg i kveld har tenkt på hva jeg skal si til dere, Kirkens unge, har det slått meg at mange er studenter. I virkeligheten, mine kjære unge venner, er vi alle studenter i evangeliet, ikke sant?

Det var en mann som arbeidet i USAs finansdepartement. Jobben hans besto i å etterforske saker hvor falske penger var involvert. Han var så dyktig at han kunne ta et raskt blikk på en seddel og se om den var ekte eller falsk. En kveld på en pressekonferanse etter at han hadde avslørt en stor falsknerliga, konstaterte en av journalistene: «Du må da bruke mye tid på å studere falske sedler som kan gjenkjenne dem så lett.»

Han svarte: «Nei, jeg studerer aldri falske sedler. Jeg studerer bare ekte sedler. Da blir ufullkommenhetene lette å se.»

Det samme gjelder også evangeliet, kjære brødre og søstre. Vi er her for å forkynne Jesu Kristi evangelium. Det er ingen grunn til å studere det falske, for vi har sannheten. Når dere studerer den sanne kirke og lar Ånden virke i dere, vil dere ha svarene og vite hvordan dere skal reagere i forskjellige situasjoner som dere vil møte. En ung misjonær delte en tanke med meg angående Mormons bok som jeg gjennom mange år har funnet å medføre riktighet: «Husk at det er ikke Mormons bok som er på prøve, men vi.»

I kveld vil jeg tale til dere om et av evangeliets viktigste prinsipper. Jeg snakker om arbeid. Jeg håper at det jeg skal si kan være til veiledning i det arbeidet dere utfører nå, eller som dere vil utføre i fremtiden.

De av dere som er i ferd med å fullføre ungdomsskole eller videregående skole, eller allerede er i arbeid, vil kanskje stille dere spørsmål som disse når dere søker arbeid:

«Hvilken arbeidstid får jeg? Hvilke frynsegoder får jeg? Hvor mye ferie får jeg? Vil jeg ha nok tid til å være sammen med venner eller drive med mine hobbyer?» Men når dere er opptatt av fritiden istedenfor arbeidstiden, kan det hindre dere i å se en mye større mulighet.

Guds verk

Arbeid er et evig prinsipp. Hvem kjenner dere som har all verdens rikdom og mer til, men likevel fortsetter å arbeide? Vår himmelske Fader! Han er en arbeider. Vår himmelske Fader og Jesus Kristus har vist oss ved sitt eksempel og sine læresetninger at arbeid er viktig både i himmelen og på jorden. Jehova *arbeidet* for å skape himmelen og jorden. Han samlet vannet til ett sted og fikk det tørre land til å komme frem. Han skapte solen, månen og stjernene. Han skapte alt levende i havet og på land. Så satte Faderen Adam og Eva på jorden for å ta vare på den og styre de andre skapningene. (Se 1. Mosebok 1:1-28.)

Men deres arbeid sluttet ikke med skapelsen. I Den kostelige perle leser vi: «Dette er min *gjerning* og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv» (Moses 1:39, uthevelse tilføyd). Dette omfatter selvfølgelig alle menn, kvinner og barn. Av alt han kunne engasjere seg i, har vår himmelske Fader valgt å arbeide til våre evige sjelers beste – for deres og min sjel.

Jesus sa: «Min Far arbeider inntil nå, også jeg arbeider» (Johannes 5:17). Han sa også: «Jeg må gjøre hans gjerninger som har sendt meg» (Johannes 9:4).

Arbeid er en velsignelse

Dere og jeg har også et arbeid å utføre. Satan prøver å få oss til å tro at vårt arbeid ikke er umaken verd eller at vi ikke behøver å arbeide. Han tar feil på begge punkter. Vi trenger virkelig å arbeide. Vi har ansvar for å sørge for oss selv og for vår familie. Denne tradisjonen med å være selvforsynt har vært Herrens måte siden Adam og Eva forlot Edens hage. Herren sa til Adam: «I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød» (1. Mosebok 3:19). Adam og Eva arbeidet ute på åkrene så de kunne dekke sine egne og sine barns behov (se Moses 5:1).

Men å sørge for oss selv er ikke den eneste hensikten med arbeid. Tenk dere at dere fikk en stor pengesum eller av en eller annen grunn ble økonomisk uavhengige over natten. Selv da er vi ikke løst fra budet om å arbeide. Herren sa til Israels folk: «Seks dager skal du arbeide» (2. Mosebok 20:9). Han gjorde ingen unntak til dette budet for dem som hadde i overflod! Som eldste Neal A. Maxwell sa det: «Arbeid er alltid en åndelig nødvendighet, selv om det for enkelte ikke er nødvendig økonomisk sett» («Legg skulderen til hjulet», *Lys over Norge*, juli 1998, s. 37).

Arbeid er ikke en forbannelse, men en velsignelse. Gjennom arbeid adlyder vi ikke bare Guds bud, men vi gjør oss i stand til å ta del i Guds frelsende nåde. Frelseren sa: «Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud» (Johannes 14:15). Så Kristus gjorde det klart at om vi elsker ham og ønsker å være sammen med ham, må vi adlyde hans bud, også dette tidlige budet til Adam om å arbeide.

Herren fortalte de siste-dagers-hellige i begynnelsen av gjenopprettelsen: «Nå, jeg, Herren, finner ikke behag i Sions innbyggere, for det er lediggjengere blant dem» (L&P 68:31). Og enda senere, i det 20. århundre, sa president Heber J. Grant, en Guds profet: «Arbeid skal gjenvinne sin posisjon som det styrende prinsipp i livet til Kirkens medlemmer» (i *Conference Report*, okt. 1936, s. 3).

Har dere tenkt over hva som ville skje om folk ikke arbeidet? Ville skolene våre fungere? Ville staten fungere? Ville TV-ene våre ha programmer? Selv om vi noen ganger innbiller oss at det ville vært fint å ha ubegrenset med penger og slippe å arbeide mer, kan jeg forsikre dere om at dette ikke er veien til sann lykke. Noen av de ulykkeligste menneskene jeg har møtt er de som av en eller annen grunn ikke har vært i stand til å arbeide i lengre perioder.

Arbeid er et familieansvar. Jeg vet at noen av dere er borte fra hjemmet. Jeg minner om at dere nå nyter godt av deres families arbeid. Deres foreldre har arbeidet hardt for å sørge for deres fysiske, åndelige og følelsesmessige velvære. De venter ikke at noen andre skal ta dette ansvaret for dem. Men de forventer at *dere* er med å bære noe av byrden.

Under avgangshøytideligheten da min sønn gikk ut fra Harvard Business School, ba dekanus Kim Clark, som er medlem av Kirken, avgangsstudentene på de fremste radene om å snu seg og se på sine kjære. Da studentene snudde seg, stoppet dekanus Clark opp og sa: «Var det ikke for støtten dere har fått fra familien, ville dere ikke

ha mottatt denne utmerkelsen i dag.» Det samme gjelder også dere. Dere har fått mye. Nå forventes – og til og med kreves – det av dere at dere gir tilsvarende støtte og kjærlighet til deres egne barn og familier. Dette betyr ikke (på dagens folkemål) til enhver tid å «henge sammen». Etter hvert som dere blir eldre forventer deres foreldre at dere sørger for dere selv og blir selvstendige.

Vi tar alle del i arbeidet. Husk at det er viktig å begynne tidlig i livet med å lære deres barn at de skulle gjøre sin del av arbeidet i en familie. De av dere som har fått vokse opp i et hjem hvor dere lærte å arbeide kan bære vitnesbyrd om dets verdi i deres liv i dag. Faktisk fortalte eldste Samuelson meg sist torsdag hvor takknemlig han er for at hans far lærte ham å arbeide, og at hans hustrus mor og far hadde lært henne å arbeide.

Så langt vi er i stand til det, skulle Kirkens medlemmer sørge for livets grunnleggende nødvendigheter – mat, klær og et sted å bo for sine familier.

Vi forstår at noen steder i verden kan dere møte vanskeligheter når dere prøver å sørge for deres familie. Disse vanskelighetene kan være kronisk sykdom, tap av ektefellen, det å skulle ta seg av en aldrende mor eller far eller betale for barnas utdanning. Vår himmelske Fader husker på familier i slike omstendigheter. Jeg er overbevist om at han vil gi dere styrke til å fortsette. Han vil alltid velsigne oss om vi ber ham i tro.

Arbeid er tjeneste

En god holdning, gode arbeidsvaner og -ferdigheter læres gjennom gode arbeidserfaringer. La meg illustrere. På kvegfarmen jeg vokste opp på måtte kyrne melkes før daggry hver dag. Det spilte ingen rolle om det var søndag, jul eller en hvilken som helst helligdag. Det var uten betydning at det var kaldt. Det var det samme om noen hadde influensa. Det var det samme om det var solskinn eller snøstorm. Hver morgen og hver kveld var det det samme – kyrne måtte melkes.

Før mine brødre ble sendt i krigen, gjorde de mesteparten av melkingen. Men i 1943, da jeg var bare 10 år gammel, gikk jeg ut på tunet hvor det var 10-12 kyr som ventet på at jeg skulle slippe dem inn i fjøset for å bli melket. Mor og far pleide å si høyt til kyrne: «God morgen. Godt å se dere!» Jeg må innrømme at jeg som liten gutt ikke følte helt det samme for kyrne.

Etter at hver ku var melket, helte jeg melken over i et 45-litersspann. Disse spannene veide over 40 kg når de var fulle. Det var en prøvelse for mine unge muskler å bære dem til veien hvor meieribilen kunne hente dem.

Far hjalp meg ofte med å melke kyrne, og iblant hjalp mor også til. Far og mor fortsatte å melke til de var langt over 80 år gamle. Men far melket ikke kyrne fordi han måtte, han melket dem fordi de trengte å bli melket. Det er en forskjell. For ham var ikke disse dyrene bare kyr – de var Big Blackie, Bossie, Sally og Betsy. Han ønsket at de skulle ha det godt. Han sa alltid at fornøyde kyr gir god melk. For far var det å melke kuer – så usofistikert som det enn kan virke – ingen byrde, men en mulighet. Melking var ingen jobb for ham, det var tjeneste.

Denne filosofien hjalp meg i min oppvekst. Den hjalp meg å se at alt ærlig arbeid er hederlig arbeid. Etter noen år forsto jeg at det å kunne utføre disse pliktene rutinemessig begynte å gi meg selvtillit og styrke. Jeg var stolt over arbeidet mitt. Jeg fant ut at ingen kunne få meg til å føle mindreverdighet på grunn av det arbeidet jeg utførte. Som Eleanor Roosevelt sa: «Ingen kan få deg til å føle mindreverdighet uten ditt samtykke.» («Points to Ponder», *Readers' Digest*, feb. 1963, 261.) Dere har kontroll over deres egen holdning – særlig dere unge – når det gjelder holdningen til arbeid. Selvtillit og styrke kan komme til god nytte – i klasserommet, i State Street eller i Wall Street.

Istedenfor å se på vårt daglige arbeid som en byrde, skulle vi se på det som en mulighet. Det var slik far lærte meg å føle det i forhold til kyrne. Det jeg lærte den gangen har fulgt meg hele livet, og jeg besøker fortsatt kvegfarmen og minnene om den så ofte som mulig.

Tenk på det. Hvis min far kunne finne mål og mening i noen få kyr, skulle vi alle kunne finne mål og mening i vårt arbeid.

Lær deg å like arbeid

En av de beste måtene jeg vet å nyte livet på, er å lære å like å arbeide. Min kone Verla er det fullkomne eksempel. Hun begynte å arbeide for sin skrøpelige tante Bertha da hun var 10 år, med å ta oppvasken og gjøre rent. Hun har arbeidet siden. Den typen arbeid hun har gjort, har variert gjennom ulike faser av livet. Hun har utmerket seg som student, undervist i førsteklasse i noen år, oppdratt våre syv barn, arbeidet i forelderforeningen, hatt verv i det lokale skolestyret, arbeidet på misjonsmarken, holdt hundrevis av taler i Kirken, virket i mange samfunnsutvalg og arbeidet som frivillig.

En del av hennes arbeid vil kanskje verden kalle trivielt, som det å drive en husholdning. Noe av hennes arbeid har vært intellektuelt, idet hun har tatt kurs og skoler,

og mye av det har vært åndelig, idet hun har undervist i evangeliet. Men uansett oppgave har hun alltid gjort sitt aller beste. Hun har funnet stor glede i sitt arbeid. Hun fortalte meg i dag at hun håpet å bli som tante Vera, som da hun var 90, sa hun håpet at hun aldri ble for gammel til å arbeide. De lykkeligste menneskene jeg kjenner er de som liker arbeidet sitt – uansett hva det er.

Dere husker kanskje en historie som viser hvordan vår holdning til arbeid kan gjøre hele utslaget.

«En vandringsmann passerte et stenbrudd og så tre menn som arbeidet. Han spurte hver av dem hva de gjorde. Hvert svar viste en egen holdning til den samme jobben.

«Jeg hugger sten,» svarte den første.

Den andre svarte: «Jeg tjener tre gullmynter om dagen.»

Den tredje smilte og sa: «Jeg er med å bygge et Guds hus.»

Husk det gamle ordtaket: «Din holdning avgjør hvor høyt du når.»

Vi burde kunne finne rikelig med mål og mening i vårt arbeid, uansett hva det er. I ethvert ærlig arbeid kan vi tjene Gud. Kong Benjamin, nephittprofeten, sa: «Når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste» (Mosiah 2:17). Selv om vårt arbeid bare gir familien livets nødvendigheter, hjelper vi uansett Guds barn.

Herren er ikke fornøyd med dem som er dovne eller ørkesløse. Han sa: «Den dovne skal ikke ha plass i kirken, uten at han omvender seg i all sin ferd» (L&p 75:29). Han befalte også: «Du skal ikke være doven, for den som er doven, skal ikke ete arbeiderens brød eller slite hans klær» (L&p 42:42).

Helt fra Kirkens første dager har profetene lært de siste-dagers-hellige å være selvstendige og selvhjulpne og å unngå dovenskap. Sanne siste-dagers-hellige vil ikke frivillig legge byrden for sitt eget underhold på noen andre. Dere skulle her og nå bestemme dere, unge venner, for at dere, så langt det er mulig i deres egen situasjon, skal være selvhjulpne hele livet.

Mange av dere unge kvinner er nå eller vil bli mødre, og kan bli velsignet med å tilbringe mange år hjemme med å oppfostre barn. Andre blant dere søstre er kanskje ikke i stand til å bli mødre, eller om dere er mødre, kanskje ikke i stand til å være hjemme på heltid. Uansett situasjon vil jeg oppfordre alle unge kvinner til å følge vår profets råd om å skaffe dere så mye utdannelse som mulig. Utdannelse er verdifullt i seg selv. Deres utdannelse vil gi dere en ekstra trygghet hvis dere er hjemme

og oppfostrer barn. Skulle dere i fremtiden ta en betalt jobb, vil en utdannelse vanligvis bidra til at dere får mer meningsfullt og givende arbeid.

Vårt arbeid må i seg selv ha integritet og et verdig formål. Vår himmelske Fader er ikke fornøyd når vi oppnår vinning av ugudelighet eller dovenskap. President Spencer W. Kimball sier det slik: «Jeg føler sterkt at [de] som mottar betaling eller lønn uten å gi [rimelig] tid, energi, hengivenhet og tjeneste, mottar urene penger.» (I *Conference Report*, okt. 1953, 52.) Ganske sterke ord, ikke sant? Han sa også at penger som erverves gjennom ugudelighet eller dovenskap, som ved tyveri, pengespill, herunder lotterier, korrupsjon, salg av narkotika, undertrykkelse av de fattige og den slags, er urene penger.

President Kimball definerte forskjellen mellom hederlig arbeid og ugudelig arbeid:

«Rene penger er den kompensasjonen du mottar for en hel dags ærlig arbeid. Det er rimelig betaling for trofast tjeneste. Det er rimelig fortjeneste på salg av varer eller tjenester. Det er inntekt av transaksjoner alle parter tjener på.»

«Skitten vinning ... er [penger] som erverves ved tyveri og ran ... pengespill ... syndig virksomhet ... bestikklser ... og ... utnyttelse» (i *Conference Report*, okt. 1953, s. 52). I dag er det mange som lokker med enkle penger og snarveier til rikdom og et makelig liv. Vi hører om dem hele tiden. Disse tilbudene er illusjoner, og profetene har alltid advart mot å falle for fristelsen som «enkle penger» er. Vi må ikke miste evnen til å utøve sunn dømmekraft, til å veie risikomomenter mot fordeler og å fatte livets større budskap.

Det er mange som er åndelig ufølsomme fordi de er kjødeligsinnnet. Prøv å unngå dem. Hvor tragisk det ville være om vi i vårt arbeid fikk kontakt med personer som vil ødelegge oss åndelig, «for hva gagner det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel?» (Markus 8:36). Herren har sagt at «et sjelelig menneske tar ikke imot det som hører Guds Ånd til. For det er en dårskap for ham, og han kan ikke kjenne det, det kan bare bedømmes på åndelig vis» (1. Kor. 2:14).

Naturligvis skulle vi finne den rette balansen mellom arbeid, hvile og atspredelse. Uten arbeid har hvile og adspredelse ingen mening. Et gammelt ordtak sier: «Å gjøre ingenting, er det tyngste arbeidet som finnes.» Ikke bare er det behagelig og nødvendig å hvile, men vi befales å hvile på sabbatsdagen (se 2. Mosebok 20:10). Til dem som overholder sabbatsdagen, gir Herren dette løfte: «Jordens fylde [skal] være deres» (L&p 59:16).

Noen av dere vet kanskje at søster Sorensen og jeg har tilbragt noen år i Asia. Mens vi var der hørte vi et gammelt ordspråk: «Velg en jobb du liker, og du behøver aldri å arbeide en eneste dag av ditt liv.» Stort sett tror jeg det er ønsketenkning. Jeg ønsker ikke å virke dystert. Men realiteten er at arbeid ikke alltid er naturlig innbydende. Jeg tror en mer passende grunnsetning er president Thomas S. Monsons råd. Han sa: «Velg din kjærlighet. Elsk ditt valg» (i *Conference Report*, okt. 1988, 82, eller *Ensign*, nov. 1988, 71). Han talte om ekteskap, men jeg vil påstå at dette rådet også kan anvendes på det yrket du har valgt. Velg den jobben du elsker. Elsk ditt valg.»

Det jeg vil frem til er at mange låser seg fast i den oppfatning at deres arbeid skulle ha vært mer givende, mer glamorøst eller i det minste mindre monotont! Når det begynner å bli tøft – som det unngåelig vil – begynner de å tenke at det arbeidet de har valgt kanskje ikke er helt som de trodde. De begynner å tro at gresset er grønnere på den andre siden av gjerdet. Du vil høre dem si: «Om jeg bare hadde studert medisin istedenfor jus, kunne jeg ha vært en fantastisk lege.» Eller kanskje: «Skulle ønske jeg hadde hans jobb. Hvis jeg var sjef som han, skulle jeg virkelig ha gjort mitt beste, behandlet folk godt og gjort det bra.»

De som ikke kommer seg ut av denne tankegangen har ofte vanskelig for å lykkes i noe yrke. De forelsker seg i en karriere, men blir så desillusjonert på grunn av de små og enkle tingene. Til slutt sier de opp for å jage etter sin fantasi over neste bakketopp. De vandrer fra jobb til jobb og roer seg aldri lenge nok til virkelig å bli gode i noe. (Hvis mine ord plager noen av dere, oppfordrer jeg dere til å omvende dere.)

Når du har valgt arbeidet ditt, elsk det! Ingen jobb er perfekt. Enhver jobb har sine utfordringer og sine dager med slit. Akkurat som i ekteskapet, vil fremgang og utmerkelse i arbeidet trolig kreve år etter år med *hengiven* og *vedvarende* innsats.

La meg gi dere et eksempel. Michelangelo, mestermaleren og billedhuggeren, ga oss sin dypsindige forståelse av sitt arbeid. Han sa: «Hvis folk visste hvor hardt jeg måtte arbeide for å bli dyktig, ville det slett ikke virke så stort.» Noen av dere har kanskje sett Michelangelos geniale arbeid. Men hvor mange av oss har tenkt over hvor anstrengende og møysommelig arbeidet med å hugge ut statuen av David fra et eneste stykke massiv marmor måtte være! Og lage en 4 meter høy statue av David! Og David var slett ikke Michelangelos første skulptur. Utvilsomt slet og strevde han med hundrevis

og tusenvis av skulpturer før han skapte dette mesterverket. Ville det ikke ha vært tragisk om Michelangelo etter noen få år med ytterst anstrengende meisling i marmor fant ut at det var for slitsomt og kjedelig – og at han heller ville bli forfatter? Ironien er at om han hadde gjort dette, ville han trolig ha oppdaget at skriving også kan være slitsomt og kjedelig!

Du vil oppleve større suksess om du med begeistring fortsetter i ditt arbeid på tross av dets mangler, og på tross av hverdagens «små og enkle ting». Fokuser på den karrieren dere har, og motstå fristelsen til å flakke med øyene. Faktisk vil jeg driste meg til å si at det har mindre betydning hvilket arbeid dere velger. Jeg lover at om dere holder ut og søker å forbedre dere i den karrieren dere har valgt, vil dere nyte stor fremgang, og dere vil *etter hvert elske arbeidet deres* mer enn dere kunne har forestilt dere.

Noen gode råd

La meg legge til noen få råd til.

For det første, gjør deres beste for å komme overens med andre. Vær en del av løsningen, ikke av problemet. Vær et lys, ikke en dommer. Studier bekrefter gang på gang at folk normalt ikke mister jobben fordi de mangler teknisk kunnskap eller ferdigheter. Som oftest er problemet snarere at de ikke kan komme overens med andre. Jeg skjønner at dere kanskje ikke kan gjøre alle til lags til enhver tid, men dere kan gjøre de fleste til lags mesteparten av tiden – særlig om en av disse er sjefen.

For det annet, husk at folk sjelden forbedrer seg når de bare har sin egen målestokk å måle med. Jeg kan love at jeg har gjort flere forbedringer i mitt liv og i min forretningspraksis som følge av andres kritikk enn av deres ros. Lær å måle dere med en annens målestokk en gang iblant. Hvis sjefen sier at du mister besinnelsen for lett, så ta det på alvor. Dersom ektefellen sier du mister besinnelsen for lett, og vennene dine sier du mister besinnelsen for lett, er det sannsynlig at du mister besinnelsen for lett. Når du får slike tilbakemeldinger, må du lytte før du benekter. Vurder dem. Vei dem. Tror du endringer kan være på sin plass? Til tross for kritikk må du lære å komme overens med andre. Hvis du vil komme overens med dem, kan du.

For det tredje, vær en optimist. Godta aldri pessimisme, særlig når den er rettet mot deg selv. Godta ikke pessimistiske utsagn om din himmelske Fader. Vurder kilden – de kommer fra Satan. Godta ikke pessimistiske uttalelser om Kirkens ledere, eller om Kirken som institusjon. Det krever innsats å forkaste Satans budskap, men slik innsats vil føre til lykke.

Noen ord til hjemvendte misjonærer, forlat ikke de prinsipper, vaner eller store erfaringer dere hadde på misjonsmarken. Slutt ikke å være nøye med deres utseende. Brødrene forventer ikke at dere skal gå med hvit skjorte, slips og mørkeblå dress nå som dere er tilbake på skolen, men dere skulle fortsatt være like velstelte som dere lærte å være på misjonsmarken. Kle dere for å lykkes! Når deres personlige vaner gjenspeiler den renslighet, verdighet og de evangeliets prinsipper som dere underviste om som unge misjonærer, vil det tjene dere til gode i arbeidslivet.

Oppsummering

Mitt budskap i kveld kan oppsummeres med to uttalelser. Den første er fra president David O. McKay. Han sa: «La oss innse at privilegiet å arbeide er en gave, at evnen til å arbeide er en velsignelse, at kjærlighet til arbeid er suksess» (*Pathways to Happiness* [1957], s. 381).

Den andre er fra vår egen kjære levende profet, president Gordon B. Hinckley. Han sa: «Det viktigste arbeid i verden blir ikke utrettet av genier. Det utføres av vanlige mennesker som har balanse i livet, og som har lært å arbeide på en usedvanlig god måte.» (*Our Fading Civility*, innledning av vårsemesteret ved Brigham Young University, 25. apr. 1996, 15.) Det er en selvfølge at vi møter skuffelser og motløshet på veien, brødre og søstre.

Orson F. Whitney trøster oss:

Ingen smerte vi lider, ingen prøvelse vi opplever, er bortkastet. Den underviser oss, er til hjelp når det gjelder å utvikle egenskaper som tålmodighet, tro, kraft og ydmykhet. Alt vi lider og alt vi utholder, spesielt når vi utholder det i tålmodighet, bygger opp vår karakter, renser vårt hjerte, utvider vår sjel og gjør oss mer følsomme og nestekjærlige, mer verdige til å bli kalt Guds barn... og det er ved sorg og lidelse, slit og trengsel vi får den utdannelse som vi kom hit for å skaffe oss og som vil gjøre oss mer lik vår Fader og Moder i himmelen. (Siter i Spencer W. Kimball: *Faith Precedes the Miracle* [1972], s. 98.)

Som en ydmyk Herrens tjener lover jeg dere og velsigner dere med at hvis dere anstrenger dere for å holde de normene Herren har fastsatt gjennom Skriftene og profetene, hvis dere studerer og ber, hvis dere betaler tiende og offergaver av de pengene dere tjener, vil dere ha større fremgang i livet generelt, så vel som i deres daglige arbeid. Dere vil bli bedre arbeidere. Dere vil bli mer produktive arbeidere. Dere vil bli mer effektive arbeidere. Alt dette fordi Herrens ånd vil være med dere og hjelpe og styrke dere.

Jeg har en spesiell hilsen til dere fra vår kjære profet, president Hinckley. For ikke lenge siden sa president Hinckley følgende i en tale i sin egen stav: «Tingene er ikke så ille som vi noen ganger tror de er... Jeg er meget optimistisk med hensyn til denne kirken. Jeg er meget optimistisk med hensyn til denne kirkens ungdom. Vi trenger ikke frykte. Vi har intet å frykte hvis vi etterlever evangeliet, hvis vi tar våre beslutninger i evangeliets lys. Hvis vi vil gå ned på kne og be Herren om opplysning, forståelse, veiledning og mot, trenger vi ikke frykte.»

Så i kveld, mine kjære unge venner, vil jeg bære mitt vitnesbyrd for dere. Jeg tror på denne Kirken, jeg tror på Jesus Kristus. Jeg tror på det han sa. Jeg tror på det han sa til nephittene: «Jeg skapte himlene og jorden og alle ting som i dem er. Jeg var hos Faderen fra begynnelsen av» (3. Nephi 9:15). Jeg vet at han er Sønn av Elohim, Faderen som skapte Adam og Eva. Jeg vet, mine kjære unge venner, at han, Sønnen, ble født av Maria i Betlehem i Judea. Jeg vet at hans fødsel var som Matteus sa i kong Herodes' dager. Jesus Kristus sa: «Jeg er verdens lys! Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys» (Johannes 8:12). Jeg tror på Jesus Kristus da

han sa: «Om noen tar vare på mitt ord, skal han aldri i evighet se døden» (Johannes 8:51). Jeg vet at han og hans Fader viste seg for den unge profeten Joseph Smith.

Jeg vet at Jesus Kristus kan hjelpe oss alle i vårt arbeid hvis vi vil hjelpe ham med hans arbeid. «For de rettferdiges navn skal skrives i livets bok, og dem vil jeg gi en arv ved min høyre hånd. Og nå, mine brødre, hva har dere å si imot dette? Jeg sier dere at selv om dere taler imot det, har det ingen betydning, for Guds ord må oppfylles» (Alma 5:58). Jeg vet og vitner om at vi har en levende profet, Gordon B. Hinckley, som kan hjelpe oss i vårt arbeid hvis vi vil lytte til hans råd.

Dere, mine kjære unge venner, er denne Kirkens håp. Dere er håpet til lokalsamfunnene dere bor i. Dere vil bli denne Kirkens fremtidige ledere, og fremtidige samfunnsledere. Jeg bærer mitt ydmyke vitnesbyrd om at hvis dere vil arbeide for vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus, vil han velsigne dere og våke over dere alle deres dager. Og jeg bærer dette vitnesbyrdet i hans hellige navn, ja, vår Herre, vår Forløser, vår Frelser, ja, Israels Helliges, Jesu Kristi navn, amen.